

פְּנִינִים נִפְלְאִים וּמְתוּקִים עַל הַפְּרָשָׁה

זֶרַע שְׂמִשׁוֹן

מְתוּךְ הַסֵּפֶר הַמְּסֻגָּל "זֶרַע שְׂמִשׁוֹן" שֶׁחִבְרוּ הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי הַקְּדוֹם רַבֵּי שְׂמִשׁוֹן חַיִּים נַחֲמָנִי זְכַר צַדִּיק וְקָדוֹשׁ לְבָרָכָה. אֲשֶׁר בְּקֶשׁ שִׁילְמָדוֹ בְּסִפְרוֹ וְהַבְּטִיחַ יִשׁוּעוֹת רַבּוֹת לַמְּקַיְמִי בַקְּשָׁתוֹ.

פְּרָשַׁת צו - שַׁבַּת הַגָּדוֹל תש"פ • גְּלִיוֹן 83

תּוֹרַת שְׂמִשׁוֹן

רְמִזִּים נִפְלְאִים בְּפָרֶק ק"ז שְׁבַת־הַלִּים

אם על תּוֹדָה יִקְרִיבֵנוּ וְהַקְּרִיב עַל זֶבַח הַתּוֹדָה חִלּוֹת מִצּוֹת בְּלוֹלַת בְּשָׂמֶן וְרִקִּיקֵי מִצּוֹת מִשְׁחִים בְּשָׂמֶן וְסִלַּת מְרַבֶּכֶת חִלַּת בְּלוֹלַת בְּשָׂמֶן (ו, יב):

פֶּרֶשׁ רַש"י: אִם עַל דְּבַר הוֹדָאָה עַל נֶס שֶׁנֶּעֱשָׂה לּוֹ, כְּגוֹן יוֹרְדֵי הַיָּם, וְהַלְכֵי מִדְּבָרוֹת, וְחַבּוּשֵׁי בֵּית הָאֲסוּרִים, וְחוֹלָה שֶׁנִּתְרַפָּא, שֶׁהֵם צְרִיכִין לְהוֹדוֹת, שֶׁפְּתוּב בְּהֵן יוֹדוּ לַה' חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם (תהלים קז, כא). וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תּוֹדָה (שם כב).

רַבְּנוּ הַזֶּרַע שְׂמִשׁוֹן זַלְה"ה מְבַאֵר בְּמַתִּיקוֹת הַמִּיחָדָת לּוֹ, אֵת מְזִמּוֹר ק"ז שְׁבַת־הַלִּים שֶׁאִמְרָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ ע"ה עַל אַרְבַּעַת הַנְּסִים הַלְלוּ שְׁצִרִיכִים לְהַבִּיא עֲלֵיהֶם קֶרֶבֶן תּוֹדָה, וּבִימֵינוּ שְׂאִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם, מְבָרְכִים עַל נְסִים אֵלּוֹ בְּרַפְתְּ הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת שֶׁגִּמְלָנוּ כָּל טוֹב. וּמֵאֵד

מִתְאִימִים דְּבָרֵי הַמְּזִמּוֹר בִּימֵי חַג הַפֶּסַח אֲשֶׁר כָּלֵנוּ עֲסוּקִים בְּהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעוֹשֶׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכִלְלוֹת וּבַפְּרָטוֹת. לְהֵלֵן ב' גְּרָגְרִים מְתוּךְ בְּאוּרֵי הַנִּפְלְאִים בַּמְּזִמּוֹר הוֹדָאָה זֶה.

צְרִיךְ לְפָרְסֵם שְׁעַקֵר הֶרְפוּאָה מֵאֵת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלֹא מֵהַרְפוּאִים

יֵשׁ לְבָאֵר מַדּוּעַ כָּפַל לּוֹמֵר לְעֵנִין חוֹלָה שְׁצִרִיךְ לְפָרְסֵם 'נִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם', מָה הוֹסִיף דָּוִד הַמֶּלֶךְ תְּבוֹת אֵלּוֹ, הֲלֹא כִּבֵּר הַזְּכִיר

בַּתְּחִלַּת הַמְּזִמּוֹר 'יִירוֹמְמוּהוּ בְּקֹהַל עַם'. וַיֵּשׁ לְבָאֵר דְּהֵנָּה בַּחוּלָה רְגִילוֹת בְּנֵי אָדָם שֶׁמִּיד דּוֹרְשִׁים אֲצֵל הַרְפוּאִים, וְרַק לְאַחַר שְׂרוּאָה עֲצִמּוֹ בְּדַחַק גָּדוֹל וְהַרְפוּאִים אוֹמְרִים לוֹ שְׂאִינָם יְכוּלִים לְרַפְּאוֹתוֹ, אַזִּי מִתְחִיל לְהַתְּפַלֵּל וְשֵׁם בְּטַחוּנוֹ רַק בַּה'. וְלִכְךָ אָמַר דָּוִד שְׁלֹאֲחַר שֶׁנִּתְרַפָּא יִגִּיד נִפְלְאוֹת ה' לְבָנֵי אָדָם שֶׁיִּדְעוּ שֶׁעַקֵר הֶרְפוּאָה בָּאָה מֵאֵת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלֹא חֲכַמַת הַרְפוּאִים וּבִקְיאוֹתָם עֲמָדָה לוֹ לְהַחֲיִיתוֹ וּלְרַפְּאוֹתוֹ, רַק הִיָּה בְּזֶה חֲסִדֵי וּפְלֵאֵי ה' לְהַצִּילוֹ מִמִּיתָה לְחַיִּים. (שם ד"ה אַחַר זֶה מְדַבֵּר בַּחוּלָה)

הוֹדָאָה עַל כֶּךָ שֶׁנֶּעֱשָׂה מִקְטָרוֹג הַשֶּׁטֶן

בַּפְּסוּק 'אִמְרוּ גְּאוּלַּי ה' אֲשֶׁר גָּאֵלְם מִיַּד צָר' (תהלים קז ב) יֵשׁ לְדַקְדֵק בְּמָה שֶׁאִמְרָם שֶׁמוֹדָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁגָּאֵלוֹ מִיַּד צָר שֶׁבְּפִשְׁטוֹת הַכּוֹנֵה לְאוֹיֵב שׁוֹנֵא וְצוֹרֵר, וְהֵלֵא הַפְּסוּק מְדַבֵּר בְּנְסִים שֶׁנֶּעֱשִׂים לוֹ בַּמְדַּבֵּר, יָם, חוֹלָה, שְׂאֵלוֹ נְסִים שֶׁלֹּא שִׁיךְ בָּהֶם הַצֵּלָה 'מִיַּד צָר', וְיֹתֵר הִיָּה רְאוּי לּוֹמֵר 'אֲשֶׁר גָּאֵלְם מִיַּד צָרָה'.

וּי"ל שֶׁבְּדוּקָא נִקַּט גְּאֵלְם מִיַּד צָר, שֶׁרְצָה לְרַמֵּז עַל גְּדֹל חֲסִדֵי ה', כִּי לֹא מְדַבֵּר בְּצָר שֶׁהוּא אוֹיֵב כְּפִי שְׁכַתְּבוּ הַמְּפָרְשִׁים, שֶׁזֶה לֹא יִתְכַּן אֲלֵא בַּחֲבוּשׁ בְּבֵית הָאֲסוּרִין, אֲלֵא 'צָר' הַמְּזַכֵּר בַּפְּסוּק הַכּוֹנֵה עַל הַצָּר הַצּוֹרֵר שֶׁהוּא הַשֶּׁטֶן שֶׁמְקַטְרֵג בְּשַׁעַת הַסַּכָּנָה, וְזֶה שִׁיךְ אַף בְּכָל אֵלּוֹ הַמְּקוֹמוֹת שִׁישׁ בָּהֶם שַׁעַת סַכָּנָה, שֶׁהַשֶּׁטֶן מְקַטְרֵג עֲלֵיהֶם, וְעַל כֶּךָ מוֹדִים שֶׁהַצִּיל אוֹתָנוּ מִקְטָרוֹגוֹ. (זֶרַע שְׂמִשׁוֹן פְּרִשְׁתָּנוּ אוֹת ה' ד"ה וְלַתְּרַץ)

לִישׁוּעָה וּלְבָרָכָה בְּכָל עַת

וּזְכַרְנוּ יוֹתֵר מִתְּמִיךְ כַּסְלָוָה לְהַנְצִיל מֵאֵל מַלְאָח

500-80-80-02 שְׁלוּחָה 3

יִתְּן לְתוֹרָם 24 שְׁעוֹת בַּיַּמָּה ע"י מַעֲרַכַת מִמוֹשַׁבַּת מְאוּבַחַחַת

וּבְנִינִים מִחֲלוּסֵה בְּנִים כִּי בְנִים כְּשֶׁתִּילֵי זִמְתִּים סָבִיב לְשַׁלְחָנֵם, חֲכָמִים וּבְנִינִים, וְכַתִּים מְלֹאִים כָּל טוֹב, נֶס עוֹשֵׂר נֶס כְּכּוֹד לֹא יִסּוּפוּ מוֹרֵעֵם

בְּרַכַת הַמַּחְבֵּר מְתוּךְ הַקְּדִמַת הַסֵּפֶר

הַשִּׁיעוֹר הַקְּבוֹעַ בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹם וְהַמְּסוּגָּל זֶרַע שְׂמִשׁוֹן בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ סְטְרִיקוֹב - ר'ח' דוד 32 ירושלים בכל ליל שישי

בְּשַׁבּוּעוֹת אֵלּוֹ מִתְקִיִּים כְּרַגִּיל דוֹךְ הַטֵּלְפוֹן

לְפִרְטִים 05832-80300

נִמְסַר בְּשַׁפָּה בְּרוּרָה וְנִיעִימָה

ע"י הרה"ק רבי אברהם מרדכי זילברברג שליט"א

שמעו וחיי נפשכם

פניני שמשון

פנינים ורעיונות ככתבם וכלשונם

'מדרש ילקוט (שמעוני רמז תפ"ז) על פסוק זה קרבן אהרן ובניו, אמר רבי אידי מתאנה היה דוד לקרבן נשיאים. למה דוד היה מתאנה לקרבן נשיאים ולא לשום קרבן אחר. שידוע שאלו היה דוד בונה הבית לא היה נהרב מעולם, וכדאמרין בגמרא בפרק קמא דסוטה (ט א) משה ודוד לא שלטו שונאיהם במעשה ידיהם, והיה אותו הבית בית האחרון והיה טעון לחנוכה קרבן הנשיא המפרש ביחזקאל (פרקים מה - מז) ולכן דוד היה מתאנה להקריב זה הקרבן ולבנות הבית, שהוא היה המלך והנשיא והיה מקריב אותו הקרבן'. (זרע שמשון פרשתנו אות ד)

'לפי שבאמת עתה שגם אהרן חטא כמו משה, ויותר ממנו שגם תקלה לישראל, משה היה יכול לטען שתחזור הכהנה לזרעו, הואיל שמתחלה לא נתנה לאהרן ולזרעו אלא בשביל חטאו של משה, ואף על פי כן משה ארבא הליץ טוב בשביל אהרן ובשביל בניו. וכשראה הקדוש ברוך הוא שמשה שהוא בשר ודם מחל הגדלה לאחיו ולזרעו, אמר בשבילך אני מקרב אותו כלומר הריני מוחל לו גם אני, במכל שכן שאני בעל הרחמים'. (אות ב)

'יש לדקדק בדברי רז"ל (ברכות נד:) שאמרו ארבעה צריכין להודות ולא אמרו חייבים להודות. ויש לומר דהואיל שעקר ההודאה צריכה להיות באפי עשרה וכו' משום הכי לא קאמר חייבים, דמי יימר דמזדקקו ליה, וכשאינו מוצא עשרה אין לו שום חיוב, אלא צריכים, דדוקא כשמוצא עשרה צריך להודות'. (אות ה)

'בצויו קרבן תודה מצאנו רמז לאלו הארבעה והרמז הוא בראשי תבות חלת לחם חמץ יקריב (ויקרא ז יג), ח"ב ליתן תודה ליה' ח'ולה מ'דבר ח'בוש מצ'ולות י'ם ק'ריבה ר'פואה י'ציאה ב'ריקה, כלומר אלו הארבעה חייבים לתן תודה לה', על אשר נתן קריבה להולכי מדבר, שתעה בדרך ונתרחק ממקומו ועתה נתקרב, וזהו קריבת. החולה היה לו רפואה. יורדי הים יצאו ממנו וזהו יציאה. והחבוש ברח ונמלט וזהו בריחה'. (שם)

עומד על הפרק

דברים מפליאים המתאימים לתקופה זו

הדרך מיוחדת בעת מגפה כשצריך להסתגר בבית ואי אפשר להתפלל עם הצבור

ויברך זה, יובן הפסוק (ישעיהו כו, כ) 'לך עמי בא בחדריך וכו' חבי כמעט רגע עד יעבר זעם'. דקשה, מה רוצה לומר 'חבי כמעט רגע', ומי הבטיח לנו שחמתו של הקדוש ברוך הוא תעבר ברגע. ועוד, מה בא ללמדנו, וכי כונת הפתוב היא לומר, שאף על פי שילך להסגר לבדו, אל יתירא להשתהות שם זמן מרבה, כי במעט זמן יעבר הזעם, ויהיה זה כמו תקנה טובה שנותן לו, כדי שילך להתחבא. שאם לא יתן לו תקנה זו, לא ילך להתחבאות, בתמיה, והלא 'עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו' (איוב ב, ד).

ונראה, דאיצטריך לתרץ קשיא אחרת הנופלת בראש הפסוק, ממאמר דאיתא בפרק קמא דתענית (יא, א), תנו רבנן, בזמן שישראל שרויין בצער ופרש אחד מהם, באים שני מלאכי השרת ומניחין לו ידיהם על ראשו ואומרים, פלוני זה שפרש מן הצבור, אל יראה בנחמת צבור. תניא אידך, בזמן שהצבור שרוי בצער, אל יאמר אדם אלה לביתי ואכל ואשתה, ושלוש עלי נפשי. ואם עושה כן, עליו הפתוב אומר 'זהנה ששון ושמחה' וכו' (ישעיהו כב, יג), מה כתיב בתריה (פסוק יד), 'ונגלה באזני וכו' אם יכפר העון הזה לכם עד תמותו'. עכ"ל. ואיך אומר הפתוב כאן 'לך עמי בא בחדריך', דמשמע שיפרש מן הצבור.

משום הכי, אמר 'חבי כמעט עד יעבר זעם', אף על פי שאתה מפרש מן הצבור, יש לך להיות יושב ומתפלל עליהם, ולצפות ישועתם בכל רגע ורגע, כההיא דצפית לישועה (שבת לא, א). ועל דרך זה יש לך לצפות, שמכח תפלתך שתתפלל בכונה גדולה ואף שאתה מפרש מן הצבור, תעלה ותצמח ישועת הצבור.

וזה פשט הכתוב (שמות לה, י) 'וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו', שהיה לו לומר 'יבאו ויעשו', אלא שכל מה שעושה האדם, צריך לעשותו לזכות הצבור, פי זכותא דרבים עדיף, והינו מאי דאחני ליה לפני הקב"ה. ואף אם עושה המצוות פרטיות שבגופו, כגון ציצית ותפלין מזוזה ומעקה וצדקה, לעולם יעשה אותם בכונה - שזכות מצוה זו יועיל לכל ישראל. (תולדות שמשון פ"ב מ"ה)

לקבלת הגליון נא לשלוח למייל: zera277@gmail.com | לקבלת הגליון להפצה: 02-80-80-500 | לשמיעת שיעורים ועידוכונים: 02-80-80-600
נערך ע"י המחנך הרב יגון כהן שליט"א * ארה"ב: הרב מנחם בנימין פאשקעס 347-496-5657 * ארץ ישראל: הרב ישראל זילברברג 05271-664450
י"ל ע"י זרע שמשון ע"ר 580624120 * ניתן לתרום לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרכנטיל (17) סניף 635 מספר חשבון 71713028 ע"ש זרע שמשון, כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי בטל: 02-80-80-500 שלוחה 3
זכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומזוני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו.

זרע שמשון ע"ר 580624120